

[Ebba Strange]

klæring, dvs. på samme grundlag som den første.

Jeg finder det noget foruroligende, at lovforslagets § 102 ligesom forudsætter som en given ting, at forvaring skal foregå uden for Grønland. I bemærkningerne begrundes dette direkte med, at det bestående anstaltssystem ikke er indrettet på den art lovovertrædere, der omhandles i paragraffen. Det synes betænkeligt at lade mængden og arten af institutioner bestemme rammerne for lovens rammerne for, hvilke institutioner der bør være til rådighed. Jeg mener, at man dermed cementerer et uhensigtsmæssigt system. En bestemmelse som lovforslagets § 102 vil med andre ord hindre udbygningen af den bestående kriminalforsorg.

§ 104 går endnu videre, idet man i realiteten på skjult måde indfører fængselssystemet i den grønlandske kriminalforsorg i strid med intentionerne i lovforslaget. Der nævnes forskellige grunde til, at en anstaltsanbragt bør kunne overflyttes til institution i Danmark. Den sidste af disse grunde, »andre særlige omstændigheder«, åbner ubegrænsede muligheder. Man har efter denne formulering mulighed for at slippe af med alle besværlige personer uanset årsagen til besværlighederne. Man legaliserer den deportation af afvigere, der burde være et samfund som det grønlandske fremmed.

§ 112 sammenholdt med § 104 hjemler mulighed for, at en 17-årig grønlander en dag anbringes på anstalten i Herstedvester, hvor han efter mit indtryk vil komme til at gå i en god skole i kriminalitet i et kriminelt miljø præget af overfangers undertrykkelse af underfanger, og hvor han desuden vil blive diskrimineret groft af danske medindsatte.

Der er med andre ord ganske vigtige underpunkter, som vi vil kigge nærmere på under udvalgets behandling af lovforslaget, som vi kan tilsige positiv medvirken til under udvalgsbehandlingen.

Må jeg derefter have lov til på egne vegne at tilføje, at når vi overhovedet i det danske folketing er nødt til at diskutere en stramning i den grønlandske kriminallov, så er det efter min vurdering en af de negative følger, som den danske indflydelse i Grønland har haft. Grønland havde verdens mest humane retspleje. Den stigende kriminalitet, der har sat det grønlandske landsråd i den situation,

at det finder sig nødt til at foretage en stramning af kriminalretten, er ikke mindst opstået under indtryk af den danske indflydelse.

Må jeg så til allersidst spørge justitsministeren – måske skal spørgsmålet gå videre til grønlandsministeren, det ved jeg ikke: hvordan går det med udbygningen af Dronning Ingrid's hospital i Godthåb? Da jeg besøgte Grønland for 1½ år siden, var det et udtryk ønske hos kriminalmyndighederne i Grønland, at man fik udbygget Dronning Ingrid's hospital med en psykiatrisk afdeling, der ville være i stand til på stedet at varetage nogle af de funktioner, som i dag bliver varetaget på Herstedvester, og som man mente, man med en udbygning af Dronning Ingrid's hospital ville kunne varetage i Godthåb. Hvis det var tilfældet, var vi fri for at deportere, som hr. Lars Emil Johansen siger, grønlanderne til danske anstalter.

Tove Jørgensen (DKP):

Fru Mette Groes siger, at lovforslaget er kommet i stand som følge af et ønske om kraftigere sanktioner på grund af den stigende kriminalitet i Grønland. Jeg er ganske enig med fru Ebba Strange i, at det i høj grad er Danmarks ansvar, at det skyldes de ting, som vi ikke har gjort i Grønland i forbindelse med udbygningen til et andet samfundssystem.

Fru Mette Groes nævnede også, at man stadig væk ønskede at fastholde princippet om kriminalforsorg i frihed, og man må konstatere, at det er noget, der specielt hænger sammen med de etniske træk i det grønlandske samfund, som der er al mulig grund til at bevare, i og med at de i mange tilfælde yder en bedre kriminalforsorg, end vi kan gøre her i Danmark.

Vi må fra DKPs side undre os over, at lovgivningen skal føres igennem nu, inden der indføres en hjemmestyreordning. Det ville oplagt være et sagsområde, hvor hjemmestyret ville være betydelig mere kompetent end det danske folketing.

Der er nogle forbedringer i forhold til den gældende lov, men der er også nogle forværringer. Den daglige leder af Det Grønlandske Rådgivningskontor, Pøk, socialrådgiver Inge Bruun, udtaler i dag ifølge Information, at man opfatter regeringens forslag som en lempelse i forhold til i dag med hensyn til